

OPINIONS

Nº 59 - Any 2014

“Boires”

Després d'uns dies amb una temperatura agradable i fora del normal per ser època de tardor, la boira s'ha presentat sense demanar permís. Una boira que no és tant insistent ni persistent com anys enrere però que, augmenta la sensació de fred i ens recorda que, l'hivern, aviat trucarà a la porta.

Una Opinió personal

M'agrada un dia de boira, és una nebulosa subtil i tenebrosa, plena d'enigma i misteri que difumina la realitat del paisatge, però que, vista a través dels vidres i dins de casa, em fa sentir segura, aixoplugada i em predisposa al “dolce far niente” a tancar els ulls i deixar lliure la imaginació...

Cada ésser humà experimenta de manera personal, sentiments i emocions com el fracàs, la vergonya, la inseguretat, la tristesa, la nostàlgia, el desamor... que poden portar a moments de desesperació o defalliment, que “emboiren” la ment i l'omple de tenebres.

Quan això succeeix, és important pensar que “la boira” és passatgera i que, per sobre d'ella, hi ha un gran sol que espera, amb paciència, omplir-nos de llum i calor.

¿Com podem ajudar a que escampin les nostres boires?

Una de les maneres és, ocupar la ment amb records passats que ens fan somriure o, somiar un devenir joiós... malgrat que, de moment, resti embolcallat per una ombra d'incertesa.

¿Per què no tanquem els ulls i deixem anar la imaginació recordant o somiant una mica...?

A qui agradi recordar el passat, s'atansen unes dates molt escaients per fer-ho: Nadal, Cap d'Any, Reis... dates carregades de records que no hem oblidat i que, vistos des de la perspectiva de l'avui, ens poden retornar a la innocència de la infantesa amb un somriure i, ajudar a tenir la força suficient per escampar “la boira” que s'ha infiltrat en el nostre esperit i no deixa veure la claredat que hi ha més enllà.

¿Recordem aquells Nadals en què la mare o la padrina, uns dies abans, començaven a proveir el rebost perquè arribat el dia no hi faltés res?

¿Anàveu en família a Missa de Gall i, en tornar, assaboríeu plegats, coca, xocolata desfeta (que havia fet la padrina) i una mica de moscatell per fer passar el fred que havíeu agafat a l'Església?

¿O potser recordeu els tràfecs de les dones de casa el dia de Nadal, perquè és reunia tota la família al voltant de la taula i era important que tot estigués al punt i al so?.

O, l'olor del gall d'indi o capó farcit amb prunes, orellanes i salsitxes que faria les delícies de cada comensal després d'una suculenta sopa de galets i carn d'olla; tot això, coronat amb una refrescant macedònia, torrons, un "cafè" o tisana i un xarrup de conyac o algun licor... per pair... mentre es comentaven coses de família o assumptes de política després d'haver recreat les oïdes de les cuineres tot dient... "El dinar ha estat insuperable".

¿Vas declamar alguna "dècima" o vares cantar alguna nadala fent emocionar a pares i padrins que escoltaven amb molta atenció perquè gairebé no s'entenia res del que deies?.

¿Vares "colpejar" el Tió perquè "deixés anar" petits regals que tu rebies expectant i amb gran il·lusió? ¿O vas haver d'esperar el dia de Reis perquè, aquests, demostrassin la seva "generositat"?

Si recordes fets d'aquestes dates que et produeixin gaudiment, benvinguts siguin. Però, si tens records desagradables o que et produeixen melangia... ¡¡deixa'ls de banda!! ben segur hi ha molts altres que sí et poden fer somriure.

¿Recordes la il·lusió de la primera bicicleta o la primera acampada en que asseguts a terra i al voltant d'un foc vares cantar o tocar l'harmònica per acompanyar cançons de muntanya?

¿I la primera sortida de "gresca" amb els amics, o, l'anada a un concert en que t'ho vas passar d'allò més bé doncs tocaven i cantaven el tu grup preferit?

¿I el nom del primer noieta o la primera noieta que et va agradar?

¿I el primer petó innocent seguit d'altres que no ho varen ser tant?

¿I la primera vegada que... ?

Records agradables que formen part d'una infantesa i d'una joventut, que, com altres, són al nostre abast per fer-ne ús quan "boires", amb tossuderia, volen endinsar-se dins nostre.

Deixem records passats i... ¿somiem una mica?

¿Amb què t'agradaria somiar?

¿En fer un viatge a un indret desconegut o, tornar a aquell lloc en que vares fer estada i recordes la seva gent perquè vas rebre moltes mostres d'estima?.

¿T'agradaria un cotxe nou, un ordinador, un mòbil, un iPad últim model, un...?

O... tenir algú a la bora que ocupa tot l'espai del teu cor, que desperta sentiments tan profunds que col·lapsen la teva ment durant el dia i que, en arribar la nit, et fan sentir sol/a, amb una melangia que esdevé dolorosa, i un desig físic que t'agradaria compartir...

¡¡Quantes coses hi deu haver que t'agradarien... !!

¡¡Somia!! ¡¡Somia!! Els somnis, malgrat són irreal, sempre porten una gran quantitat d'esperança.

Personalment m'agradaria, després de bandejar moltes futeses (les quals no és necessiten per ser feliç), que les persones a les que estimo gaudeixin de salut física i anímica, que la seva vida es desenvolupi amb alegria, serenitat i pau i que, mitjançant el seu treball, no els falti res.

M'agradaria seguir mirant, a través dels vidres del meu balcó, quan la foscor de la nit deixa pas a la claredat del dia.

M'agradaria tenir estones per gaudir de la lectura d'un bon llibre o escoltar música clàssica o moderna que em relaxa i em produeix tranquil·litat interior.

M'agradaria conservar la força suficient per anar suportant el dolor corporal o, alguna "boira", que amb insistència fa acte de presència.

M'agradaria un món millor per als desvalguts, els marginats, per tanta gent gran oblidada, per els rebutjats per la societat pel color de la seva pell, o perquè han caigut en un pou molt profund i no tenen la força suficient per sortir-ne.

M'agradaria seguint sent "jo" amb una barreja de fragilitat i rebel·lia i, aquesta, emprar-la per seguir opinant sobre tantes coses amb les que no estic d'acord... prepotències, hipocresies, xafarderies, mentides...

Però... sobre tot... M'agradaria tenir una espatlla amorosa on recolzar-me per estimar, dialogar, somriure quan el meu cor és ple de joia, o plorar, quan el meu ànim resta afeixugat per algun esdeveniment que li produeix una gran tristor.

Ja sé que el que m'agradaria és una utopia formada per somnis, però, han estat i segueixen sent essencials per assossegar la meva ànima. Són... un bàlsam a tantes ferides que han deixat cicatrius que avui no fan mal, però que, recorden el perquè hi són.

La velocitat en què és viu porta a un estrès que, alhora, com una gran contradicció, condueix a una monotonia, a un cansament, a un avorriment emocional i a un anar vegetant... i, tot plegat ¿per què...?

No ens adonem que, **la vida**, va passant amb una absència de **comunicació sincera i demostracions d'amor**, amb lo qual, perdem una de les coses més meravelloses que hi ha al nostre abast, i que, malgrat pugui semblar una carrinclonada, poden ajudar a passar moment difícils o compensar moltes altres mancances.

Deixant a part records i somnis, s'atansa un nou any i segons diu la dita "Any Nou vida nova".

Aprofito aquest escrit per desitjar-vos que durant tot el 2015 gaudiu de: salut, benestar, joia i esperances i, sobre tot... que tingueu algú a qui estimar i, alhora, sigueu correspostos amb paraules i fets. Sense les emocions que pot infondre l'amor... la vida perd una gran part del que li dóna significat

Però... si malgrat els meus bons desitjos, la realitat no té res a veure amb ells...

iiii **No us oblideu de somiar !!!!!**

Els somnis, ajuden a escampar moltes "**Boires**".

Maria Mercè Usón